TOVERI
(THE COMRADE)
The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep't 832

Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Taloudellisen kriisin perusteet

Viimeisten vuosien aikana kapitalistinen liike-elämä nousi suunnattomassa mitassa. Tuotantoelämä kehittyi ja tavaran menekki oli hyvä. Jokainen voimapisara tuotannollisen elämän elvyttämiseksi voitiin käyttää. Nyt on alkanut päinvastainen ajanjakso. Liike-elämän heilari on laskemassa ja pulan enteet kolkuttavat ovelle. Maailma on hermostunut ja liikemies miettii turvakeinoja itselleen.

Europa on ostokyvytön. Se on tuhlannut ja hävittänyt viisi vuotta. Se on vuodattanut itsensä ja taloudellisen voimansa kuiviin. Europan tärkeiltä teollisuusmailta puuttuu raaka-aineita, tuotantovälineitä ja kultaa — s. o. kykyä ostaa. Amerika ei voi myydä tavaroitaan muuten kuin velaksi. Mutta luottokauppa on aina sekä epäedullista että myöskin kaikenlaisia vaaroja sisältävää. On mahdollisuus menettää tavarat ilmaiseksi. Ja se pelottaa amerikalaisia teollisuuden harjottajia.

Mutta tämä epävarmuus ja vaaranalaisuus ei aiheuta ainoastaan sitä, että täällä varastot täyttyvät ja tavaralähetys pienenee tai ei nouse vastaavassa määrässä tuotannon laajenemisen kanssa, mutta saattaa aikaan monenmoisia yhteiskunnallisia selkkauksia ja mitä turmiollisimpia seurauksia muutakin tietä. Asia on perin monimutkainen. Ennen kaikkea on huomioon otettava teollisuus ja rahakapitalistien erikoiset ryhmittymiset ja niiden edut ja intressit. Europan markkinoiden huono tila aiheuttaa ensimäiseksi nurinaa teollisuuskapitalistien keskuudessa. Ja niin tapahtuu sitäkin suuremmalla syyllä kun heidän luottonsa vähenee sitä mukaa kuin ulkomaiden kyvyttömyys tavaroiden ostamiseen laajenee. Samalla tavalla on asian laita kaupan harjoittajien keskuudessa. Ne ovat velkaantuneet huomattavasti viime aikoina Yhdysvalloissa. Sitte tammikuun ensimäisen päivän ovat kauppalainat lisääntyneet 1,100 miljoonalla dollarilla. Ja jokaisella alalla missä luotto noin huomattavasti laajenee, laajenee myöskin pyrkimys luoton rajottamiseen ja sen kokonaan estämiseen. Sen laajentuminen tekee koko luottoliikkeen yhä epävarmemmaksi. Tästä johtuu näiden kahden kapitalistiryhmän huono asema. Ja se selittää miksi monet teollisuuden harjottajat vaativat kauppasuhteiden alkamista Venäjän kanssa, josta he saisivat tavaroistaan kultaa.

Luoton laajeneminen ja kullan katoaminen aiheuttaa hintatason jatkuvaa kohoamista. Se tekee välttämättömäksi työläisten palkkatason nousemisen tai ainakin estää huomattavan laskemisen. Työvoimasta täydytään maksaa niin paljon, että työvoima pysyy tuottokuntoisena. Ihmiset tarvitsevat määrätyn määrän elintarpeita ja muita välineitä eläkseen ja voidakseen raataa. Samalla kerralla yleinen markkinoiden tila, luottokauppa ja liike-elämän lasku estää voittoprosentin yleisen kohoamisen. Vaikka semmoinen onni tuleekin muutamien yksityiskapitalistien osalle, niin se ei merkitse samaa onnellisuutta jokaiselle liikkeen harjottajalle. Valtiollinen keskitys ja yleinen kapitalismin imperialistinen aste asettaa jokaisen yksityiskapitalistin yhä suurempaan riippuvaisuusuhteeseen koko kapitalistiluokan yleisistä eduista. Mutta se imee myöskin kustannuksensa. Yksityiskapitalisti joutuu yhä enemmän pulittamaan taskustaan valtion menoihin. Vastukset kasvavat tuotantotavan kasvamisen kera. Jokainen uusi kapitalismin kehitysaste lähentää sitä turmaa, johon sen sisäiset ristiriidat sitä aina kulettavat.

Sota-aika siirti meidät täydellisesti suurten rahamiesten valtakauteen. Finanssikapitalismi on nyt vallitsemassa. Ja mitä enemmän luottoliike laajenee ja muut tuotannollisen elämän ristiriidat kärjistyvät, sitä raittiimpaa ilmaa finanssiporhot tuntevat hengittävänsä. Mitä enemmän Europan maiden ostokyvyttömyys aiheuttaa vaaroja teollisuuden harjoittajille, sitä enemmän laajenee finanssikapitalistien valta kotimaassa ja se pyrkii kaikkien sen käytettävissä olevien keinojen kautta pelastamaan ulkomaidenkin imperialistisessa politiikassa ja kapitalistisessa tuotannossa määräävässä asemassa olevia. Se selittää miksi ne yhä antavat rahaa ulkomaille ja yhtenäisillä valtiollisilla sopimuksilla sitoutuvat ajamaan määrättyjä yleiskapitalistisia periaatteita. Niiden kautta ne lujittavat monopolien valtaa jokaisen kansallisuuden keskuudessa ja niiden kautta ne saattavat koko kapitalistisen elämän yhtenäisemmäksi. Mutta mitä enemmän näin tapahtuu, sitä laajemmat seuraukset myöskin jokaisella pulakaudella yleensä yhteiskuntaan on. Sen syyt ovat kiertyneet kansainvälisiksi ja sen luontoisiksi, että ne suuremmassa skaalassa aiheuttavat finanssikapitalistien vallan kasvamista kaikkien muiden yli. Sen seuraukset tulevat raateleviksi myöskin juuri näistä syistä.

Tämän käsittäen koetetaan suurien monopolien kautta järjestää kansainvälisiä tavaran tuotanto- ja markkinasuhteita siten, että suuret ja raatelevat katastroofimaiset pulat voitaisiin välttää. Jokaisessa maassa koetetaan järjestää näitä sekä kapitalistiryhmien keskinäisiä eroavaisuuksia sekä toiselta puolen vapaaehtoisilla ja pakkotoimenpiteillä ja hallituksen vallan laajentamisella työläisten ja työnottajien välisiä suhteita. Tuotannon anarkia koetetaan järkiperäisen järjestämisen kautta rajottaa. Mutta sillä ei kuitenkaan voida tehdä muuta kuin saattaa nuo anarkistiset suhteet yleisemmäksi — siirretään ne koko maailman kapitalistiseen talouteen. Jokaisen yksityisen maan tuotantoelämän järjestämiseksi tehty "hyvä työ" siirtyy kansainvälisiin suhteisiin paljoa vahingoittavampana ja sen kautta vaikuttaa taas jokaisen yksityisen kapitalistisen maan talouteen häiritsevästi — kasvattaa niitä ristiriitoja, joiden merkkinä liikepulat aina riistojärjestelmän aikana ilmenevät.

✣ ✣ ✣ ✣

TAISTELU AVOIMESTA TYÖMAASTA

Minkä verran terästrustin pääpomolla, tuomari Garyllä, on tekemistä nykyisen Amerikan lipun suojassa käydyn "Amerikan plan'in" taistelun kanssa työväenjärjestöjen murskaamiseksi, on epätietoista, mutta siitä ollaan varmoja, että se on hänen puheensa mukainen: "Meidän tulee seistä yhtenäisenä heitä (unioita) vastassa." New Yorkissa ilmenee kamppailu kauppiasten yhdistyksen viidenmiljoonan dollarin taisteluna satamatyöläisten järjestöä vastaan; Seattlessa "Associated Industries" jäsenten taisteluna, joka yhdistys pakotti David Rogersin lopettamaan laivanrakennuttamisen; rakennustyöalalla El Pasossa (Texas), jossa taistelu epäonnistui sen takia, että muurarit omistivat ainoan tiilikaupan kaupungissa ja siten olivat aseman herroja, ja Buttessa ,jossa yhdistyneet tehtailijat maksoivat sellaisten ruokalain vuokrat, jotka täytyi sulkea avointyömaataistelun takia. Yhdistyksen entisen jäsenen todistuksen mukaan, kieltäytyivät tehtailijat myymästä tavaraa union urakoitsijoille, mutta joutuivat he vastaamaan valtion kauppalakien rikkomisesta, mutta, kuparin valtakunnassa kun oltiin, ei valamiehistö päässyt yksimielisyyteen.

Kautta maan on samanlaisia taisteluja käynnissä. Tähän asti ovat uniot olleet taisteluissa alakynnessä siksi, että ovat käyneet taisteluja vain paikallisesti, jotavastoin tehtailijat seisovat heitä vastassa solidaarisesti. Kun David Rogers, allekirjotettuaan 46 miljoonan laivanrakennusurakat, yritti panna laivajaardejaan käyntiin union työvoimalla, kirjotti eräs "Associated Industrin" ystävä tuomari Garylle "Otaksun, että hän (Rogers) kääntyy teidän ja yhtiönne puoleen teräksen ostossa. Teidän vaikutusvaltanne voisi mahdollisesti muuttaa hänen mielipiteensä." Ja se "vaikutusvalta" muutti hänet — pois laivanrakennuksesta.

✣ ✣ ✣ ✣

VENÄJÄN OLOJEN TUTKIMINEN

Länsimaissa on tullut tavaksi tutkijaretkikuntien lähettäminen Venäjälle. Kaikki sellaiset ryhmät, jotka epäilevät Neuvostovallan perusteita ja uskovat menshevikien tai joidenkin muiden ryhmien olevan oikeassa, tahtovat itse lähettää edustajia Venäjälle katsomaan kuinka asian kanssa oikeastaan on. Kapitalistiset uutistoimistot ja heidän agenttinsa ovat selittäneet, että bolshevikit narraavat tutkijoita monella tavalla. On selitetty, että kadut lakastaan, raitiovaunut asetetaan liikkeelle ja katuvalaistus sytytetään silloin kun ulkomaisia vierailijoita on seuduilla. Nämä viekkaat juoruilijat ovat näin koettaneet heikentää niiden tosiasiallisten kertomuksien vaikutusta, mitä muutamat ulkomaalaiset sanomalehtimiehet Venäjän oloista Englannissa, Ranskassa ja Amerikassa ovat julasseet.

Valehtelijoiden jutuilla on kuitenkin lyhyet jäljet. Vaikuttavimmin ne oikaisee ja asioiden oikean suhteen selittää Englannin työväen lähetystö, joka on käynyt Venäjällä katsomassa bolshevikeja ja "näyttämässä itseään."

Englantilaisen lähetystön jäsenet selittävät, että he nauttivat Venäjällä täydellistä vapautta. Saivat olla missä halusivat ja mennä minne halusivat. Saivat käydä katsomassa englantilaisia sotavankejakin. Venäjä ei ole anarkian vallassa, kuten porvarit selittävät. Kaduilla on kaikki rauhallista. Hyvä järjestys vallitsee kaikkialla. Terveyshoidollinen järjestelytyö on erinomainen. Taudeista on kärsitty, mutta niistä ollaan päässemässä. Nälkä kiusaa vielä kaupungeissa. Se johtuu monivuotisesta sodasta, sisällisestä heikkoudesta, kuljetusneuvojen kehnoudesta, tarveaineiden puutteesta, loppuun kuluneista koneista ja ennen kaikkea liittolaismaiden ylläpitämästä kauppasaarrosta. Maaseuduilla on kylliksi ravintoaineita, vieläpä niitä mätänee sinne, mutta kun ei ole vetureita eikä vaunuja riittävästi niitä kulettamaan, niin joudutaan teollisuuskeskuksissa kärsimään puutetta.

Työläisten asunto-olot on järjestetty hyvin. Jokaisella on oma asuntonsa. Taloudelliset järjestöt toimivat työväen järjestämiseksi, tuotannon kohottamiseksi ja puutteen karkottamiseksi. Ne toimivat yhdessä soviettien kanssa. Sosialistisen järjestelmän rakentajat saavat yhä enemmän kannatusta. Kuri ja järjestys täytyy olla tiukka niin kauvan kuin vastavallankumoukselliset koettavat palauttaa kapitlistisen riiston. Kuolemnrangaistus on poistettu. — Menshevikit ja muut neuvostojärjestelmän vastustajat ovat merkitykseensä nähden aina vähenemässä. Kaikki ne vaativat saarron poistamista ja sotatoimenpiteiden lopettamista: Ne pyytävät rauhaa. Työmiehet sanovat englantilaisille: poistakaa saarto ja lopettakaa sota! Koko kansa näkee Englannin Puolan sodan takana. Kaikki ovat vakuutettuja sisäisestä rauhasta sen jälkeen kun ulkonainen rauha on saavutettu. He uskovat uudistavansa ja korjaavansa bolshevikien menettelytavoissa sen, jota he eivät hyväksy, mutta sen kukistumista ei paljon kukaan enää toivo eikä usko.

Tämänsuuntaisia havaintoja tekevät englantilaiset tutkijat. Italialainen tutkijakunta puhuu oloista Venäjällä samassa äänilajissa. Se on innostunut näkemiensä johdosta. Ranskalaiset, jotka ovat Venäjällä käyneet, selittävät samaa. Olkoon porvari tai työläinen, mutta jokainen ,joka on rehellinen, myöntää, että Venäjä on astumassa uuteen sivistyskauteen, ja että olot siellä sittenkin yleisesti ovat paremmat kuin mitä niin rääkätyssä maassa voisi toivoa. Venäjän työläisten sitkeys on suuri, niiden uhrautuvaisuus on mahtava. Sosialismin rakentaminen innostaa.

✣ ✣ ✣ ✣

KRASIN JA ENGLANNIN KAPITALISTIT

Niinkuin tunnettua, on Krasinin neuvottelujen kestäessä Lontoossa ilmennyt useita ristiriitoja kaupankäyntisopimusten tekemisessä. Englannin liikemiehet haluaisivat ryhtyä kaupantekoon Venäjän kanssa, mutta imperialistiset suurkapitalistit eivät tahdo tällaiseen sopeutua. Viimemainittujen äänitorvena on varsinkin Times ankarasti kirjoittanut kauppasopimuksen tekoa vastaan. Vapaamielinen Manchester Guardian taas puolestaan on esittänyt niiden liikemiesten mielipiteen, jotka toimivat terveitten liikeperiaatteiden mukaan. Vanhoillisen lehdistön huutoon, että Lloyd George on vastaanottanut "bolsheviki" Krasinin, vastaa Manchester Guardian kylmän ivallisesti, sanoen, että tuskinpa kukaan olisi voinut luulla, että neuvostohallitus olisi edustajakseen Englantiin lähettänyt jonkun vanhan tsaarilaisuuden edustajan. Ja kun kerran Venäjän kanssa on ryhdyttävä kaupantekoon, on näiden kauppasuhteiden alkamisesta myöskin neuvoteltava. Englanti tarvitsee Venäjän kauppaa yhtä kipeästi, kuin mitä Venäjä kaipaa Englantia. Olkoon neuvostohallitus minkälainen tahansa, niin on huomattava, ettemme me koskaan ole olleet tekemisissä hallitusten kanssa, jotka meidän mielestämme olisivat olleet valkeat ja siveellisesti puhtaat. Onhan muistettava, lausuu lehti edelleen, että Englanti oli Armenian verilöylyjen aikana tekemisissä Turkin ja pimeimmän tsaarikauden hirvittävimpien murhatöiden aikana tekemisissä Venäjän kanssa, varsin rauhallisissa suhteissa. Mutta vastustajain valitushuudot alkoivatkin kaikua vata silloin, kun julkisuuteen tuli tieto, että Venäjä alkoi suorittaa Englannista saamansa tavarat kullassa, sekä englantilaiset, että ranskalaiset kuponginleikkaajat kohottivat äänekkään valitushuutonsa sydäntensä syvimmistä sopukoista, tsaarillisten velkojen obligatsionien omistajat surevat menetettyjä osinkojaan. Mitenkä voi venäläisillä kangas- ja rautakauppiailla olla oikeus maksaa englantilaisista valmisteista hinta kullassa, vaikka venäläisten obligatsionien omistajat eivät saa ruplaakaan korkoa, kysyvät he. Valitukset me tunnemme, jatkaa Manchester Guardian, mutta ei voida vaatia, että sopimus tehdään riippuvaksi sellaisesta, joka uhkaa tuhansien englantilaisten työmiesten elämää vain sen vuoksi, että kourallinen velkakirjain omistajia pelastaisi pääomansa näin vaarallisen ehdon avulla. Kysymys siitä, tunnustaako neuvostohallitus tsaarinaikaiset velat, vai eikö, ei Manchester Guardianin mielestä voi olla syynä sotilaallisia tai diplomaattisia hyökkäyksiä varten Venäjää vastaan. Joka sijoittaa varansa ulkomaisiin lainoihin, on niistä myöskin itse vastuussa. Toiveissaan pettyneiden osingonostajain tunteet ovat kyllä ymmärrettävissä, mutta ei niitä saa pitää kansaa sitovina.

✣ ✣ ✣ ✣

WALL-KATU KONTROLLEERAA KIVIHIILEN TUOTANTOA

Federated Pressin kirjeenvaihtaja kirjottaa:

Seitsemän eri rautatieyhtiötä, jotka omistavat J. P. Morganin pankkiliike ja National City Bank New Yorkissa, kontrolleeraavat kovanhiilen tuotantoa Amerikassa. Väärennetyn kirjanpidon ja muiden menettelytapojen kautta pitävät he kovanhiilenkaivajien palkat alhaisina ja hiilen hinnat niin korkealla, että tavallinen kuluttaja ei pysty sitä ostamaan tuskin ollenkaan.

Tällaisen selostuksen antoi täällä parhaillaan istuntoaan pitävän presidentin nimittämän sovintokomitean edessä hiilenkaivajien järjestön palveluksessa oleva taloustieteilijä ja tilastojen kerääjä W. Jett Lauck.

Hiilenkaivajien edustajat ovat tulleet komitean eteen todistamaan varustettuna faktoilla, joita he ovat keränneet virallisista tiedonannoista ja tilastoista. Lauck väitti nykyiseen kurjaan tilanteeseen hiiliteollisuudessa olevan syynä hiiliparoonien ja heitä luonnollisesti ohjaillaan Wall-kadulta New Yorkista.

Pääasiassa sisältää Lauckin todistus seuraavaa:

Seitsemän rautatieyhtiötä, joita omistavat Wall-kadun rahamiehet, kontrolleeraa tällä kertaa Amerikan kovanhiilen tuotantoa. Ostamalla suurimman osan hiilialuejsta ja muutoin kontrolleeraamalla itsenäisiä hiiliyhtiöitä, ovat rautatieyhtiöt taanneet itselleen määräämisvallan kovallehiilelle. Eivätkä he ole tätä kontrollia saavuttaneet aivan viime vuosina, sillä jo viime vuosisadan lopussa oli ainoastaan neljä prosenttia hiilialueista heidän kontrollinsa ulkopuolella.

Rautatieyhtiöt omistavat suurimman osan niiden kaivantoyhtiöiden osakkeista, jotka ovat nimellisesti laillistutettu eri yhtiöiksi. Ja jos on ollut joku itsenäinen yhtiö, joka ei ole taipunut rautatieparoonien määräyksiin, niin on se pakotettu taipumaan sillä että sen tuotteiden kulettamiselle on asetettu niin korkea rahti että niskotteleva yhtiö on kilpailussa hävinnyt.

Että saataisiin näyttämään siltä että nämä rautatieyhtiöiden omistamat hiilikaivannot eivät tuota voittoa on niiden osakepääoma vahvasti vesitetty ja nimellisesti on niille asetettu bondeja joille sitten vedetään korkeat korot. Nämä korot pannaan kulunkitilille, joten ne kir joissa näyttävät kustannuksilta, vaikka niiden itseasiassa pitäisi olla osana liikevoitosta. Kaikella tällä on tarkotuksena osottaa maailmalle että hiiliparoonit eivät muka saa kovinkaan suuria voittoja kaivannoistaan.

Tätä samaa valttia on myöskin käytetty hiilenhintojen korottamiseksi, mutta samalla kertaa, vaikka hiilenhintaa on korotettu, niin ovat hiili- ja rautatieparoonit kieltäytyneet maksamasta työläisilleen kohtuullista palkkaa muka sillä syyllä että hiilikaivannot eivät tuota voittoa.

Rautatieyhtiöt, jotka omistavat kovanhiilen kaivannot, ovat viime vuosien aikana jaelleet lihavia liikevoittoja. Kun yllämainittujen seitsemän rautatiehiilikanvantoyhtiön voitot vuosilta 1912—1914 olivat noin 29 miljoonaa dollaria, niin olivat samojen yhtiöiden voitot vuosilta 1916—1918 enemmän kuin 55 miljoonaa dollaria, lisääntyen voitot viime mainituilta vuosilta 89 prosentilla. Toisin sanoen, heidän voittonsa sotavuosina kasvoivat melkein kaksinkertaisesti vaikka heidän tuotantonsa saman ajan kuluessa ei ollut lisääntynyt kuin yhdellätoista prosentilla.

Eikä voittoileminen ole suinkaan pyshätynyt tähän. Ne numerot mitkä ovat saatavissa antavat meille tietää, että kysymyksessä olevien yhtiöiden voitot viime vuodelta ovat olleet vieläkin suuremmat kuin vuotena 1918. Delaware and Hudson yhtiö, joka on yksi näistä seitsemästä rautatieyhtiöstä, on juuri julkaissut kertomuksen viime vuotisesta toiminnastaan, osoittaen, että sen puhdas voitto on viime vuodelle ollut 43 prosenttia enemmän kuin edellisenä vuonna.

Aputoimittajan paikka avoinna Toverissa

Aputoimittajan paikka ilmoitetaan avoimeksi Toverin toimituksessa. Vaatimuksena on täydellinen suomen- ja englanninkielen taito sekä sosialistipuolueen jäsenyys. Toimeen on astuttaya heti kutsun saatua. Hakemukset palkkavaatimuksineen on lähetettävä ennen heinäkuun 31 päivää osoitteella:

TOVERIN JOHTOKUNTA
Box 99, Astoria, Ore.

YHTEISKUNNALLISIA JA VALTIOLLISIA VIRTAUKSIA ULKOMAILLA

Saksan hallitus ja riippumaton sosialidemokratinen puolue

Kuten tunnettu kääntyi joku aika sitten valtiokansleri Müller S. R. S. P:n puoleen kehoituksella ottaa osaa uuden hallituksen muodostamiseen. Se vastauskirjelmä, jossa puoluejohto tästä kieltäytyi, on näin kuuluva:

Berlin 11 p:nä kesäk. 1920.

Korkeasti kunnioitettava herra valtiokansleri.

Saksan riippumattoman sosialidemokraattisen puolueen keskuskomitean määräyksestä saan minä tietoonne seuraavan vastauksen kehoitukseenne kesäk. 11 p:ltä koskeva neuvotteluja meidän puolueemme jäsenten suostumisesta uuteen hallitukseen:

S. R. S. P. ei voi astua hallitukseen joka on asettanut tehtäväkseen palauttaa sodan kukistaman kapitalistisen riistotalouden ja köyhälistön masentamiseksi elvyttää ja vahvistaa uudelleen militarismin, kuten tähän astinen kokoomushallitus on tehnyt.

S. R. S. P:n astuminen sellaiseen hallitukseen merkitsisi vastavallankumouksellisen politiikan kannattamista, jota se tähän asti periaatteellisesti on vastustanut. Olisi ohjelmansa hylkäämistä ja niiden työläisten palveluskuntalaisten, virkailijain, pienyrittelijäin ja pientalonpoikain asian pettämistä, jotka valtiopäivävaaleissa ovat antaneet äänensä ja luottamuksensa S. R. S. P:lle jatkaa tarmolla ja peräytymättä köyhälistön luokkataistelua tarkotuksella syrjäyttää kapitalis-militaristinen luokkaherrasväki.

Tarkoituksella taistella tämän päämäärän hyväksi on S. R. S. P. vallankumouksen alussa astunut yhteisesti hallitukseen oikeistososialistisen puolueen kanssa. Huolimatta että tämä puolue oli luvannut tehdä sosialidemokratisen ohjelman hallituspolitiikkansa perusteeksi, ovat sen edustajat ajaneet lakkaamatta mukautumis- ja sovinnollisuuspolitiikkaa vanhan valtiollisen virkavallan, kapitalistisen puolueiden ja vanhan militarismin kanssa niin että S. R. S. P. oli pakoitettu eroamaan hallituksesta, jotta se ei tulisi kanssarikolliseksi kapitalismin ja militarismin palauttamisessa ja näiden toimeenpanemassa verisessä väkivaltapolitiikassa vallankumouksellista työväestöä vastaan. Siitä pitäen ajettu oikeistososialistinen kokoomuspolitiikka kapitalistisen puolueiden kanssa on johtanut todellisten voimasuhteiden hämmennykseen ja työväenluokan asian etenemisen ehkäisemiseen.

Taantumuksen voimistuminen kuten ne valtiopäivävaaleissa on ilmennyt on yksinomaan seurausoikeistososialistisesta sovittelupolitiikasta työväenluokan kirottujen vihollisten kanssa eikä se ole vastustettavissa köyhälistöä hämmentävän ja hajoittavan kokoomuspolitiikan jatkamisella, vaan ainoastaan perusteellisesti selvän ja johdonmukaisen sosialistisen politiikan avulla, joka pyrkii poliittisen vallan anastamisella köyhälistön käsiin ja sen yksin vallitessa toteuttamaan sosialismia.

Jos vallankumouksen kehittyessä käy välttämättömäksi muodostaa sosialistien hallitus, niin tulee S. R. S. P:lle kysymykseen vain puhdas sosialistien hallitus, jossa sillä on enemmistö määräävä vaikutus ja jossa sen ohjelma on politiikan perustana.

Tämän vastauksen nojalla käynee myöskin teidän vakaumuksenne mukaan haluamanne neuvottelu tarpeettomaksi.

Kunnioituksella — Grispien.

Kauhujen Puola

Krasnaja Gaseta kirjottaa: Järistyttävää kauhua ja kylmää väristystä henkivät ne tiedot, jotka harvakseen tunkeutuvat Puolan herrain maasta.

Puolan herrain hienompimakuiset telottajat haluavat nähtävästi keikailla denikiläisten ja koltshakilaisten hirmutyöt varjoon jättävillä saavutuksillaan. Vitebskiläisessä sanomalehdessa "Svesda" kertoo Shitomiristä telotusta pakoon päässyt taiteilija kauhun valtaamana puolalaisten joukkojen olosta paikkakunnalla.

"Minä — sanoi hän — en suinkaan ole kommunisti, enkä kuulu mihinkään puolueeseen. Ammatiltani olen minä taiteilija. Kiertueeni kanssa olin minä saapunut antamaan teatterinäytäntöjä Shitomirissa muutamaa päivää ennen kuin puolalaiset saapuivat. Huhtikuun 14 päivänä alkoivat puolalaiset hyökätä ja seuraavana päivänä täyttyi kaupunki puolalaisista, jotka saapuivat ympärillä olevalta maaseudulta. Mutta nämä eivät olleet tavallisia pakolaisia, jotka pakenivat vihollisen edestä, ei! Nämä olivat rauhallisista asukkaista muodostettuja myrkytettyjä joukkoja, näännytettyjä tämän sanan varsinaisessa merkityksessä."

Tekijä seuraavalla tavalla kuvaa pakoa hyökkäävien puolalaisten edeltä:

Kasvoilla kuvastui jähmettynyt kauhu. Kuului huolestuksia, ilman täyttivät mieltävilttävät valitukset. Nääntyneet, paljasta ihoa myöten riisutut ihmiset pakenivat laumoissa kaupunkiin pelastusta etsimään. Pitkän pitkissä jonoissa etenivät ajoneuvot, joilla oli raiskatuita naisia ja kidutettuja lapsia. Monet näistä kuolivat matkalla, monet lähetettiin sairaaloihin.

Huhtikuun 17 päivänä saapuivat Shitomiriin yksinomaan tilanhaltijain ja porvariston poikasista kokoonpannut legionäärit. Tarkalleen 15 minuutin kuluttua näin minä jo 25 silvottua ruumista. Kaupunki täyttyi mieltäkauhistuttavilla valitushuudoilla ja vaikeroimisilla. Puolen tunnin kuluttua kuljetettiin jo pitkin katua "vangittuja" naisia ja lapsia... telotettiin summittain ihmisiä, jotka muistuttivat työläistä tai juutalaista.

Telotukset ja hävitykset jatkuvat koko päivän ja vasta seuraavana päivänä punainen armeija karkotti nämä konnat Shitomirissa ja kellareihin piilotuneet asukkaat pääsivät vapaasti hengittämään, alkaen vähitellen ilmestyä piilopaikoistaan. Sanomattomalla ilolla tervehtivät asukkaat vapauttajiaan punakaartilaisia.

Kun saman kuun 19 päivänä puolalaiset taas hyökkäsivät Shitomiria vastaan ja punainen armeija ylivoimaisesti legionäärien painostuksesta poistui kaupungista, niin väestö heitti koko omaisuutensa oman onnensa nojaan ja seurasi puna-armeijan mukana. Niin tein minäkin vaimoni ja poikani kanssa. Meidän lähdettyämme Shitomirista siirtyi kaupunki kädestä käteen ja jokainen puolalaisten rosvojen "käynti" siellä maksoi väestölle suuren määrän viattomia uhreja."

Mutta on sellaisiakin, jotka pakenevat valkokaartilaisten puolelle ja nämä vihaa ja ilkeämielisyyttä Neuvosto-Venäjää vastaan tuntevat karkulaiset sepittävät katalia mielikuvituksellisia juttuja. Nämä ovat korkeaarvoisia venäläisiä "isänmaanystäviä", kuten Minskiin äskettäin saapuneet venäläiset "valonaseenkantajat" Merehkovski, Filosofov, Hippius ja Slobin.

Merehkovskin puheille osottivat huomiotaan vain salissa olevat puolalaiset kenraalit. Näiden kenraalien suurimmaksi mielihyväksi syyti Slobin lokaa venäläisten puna-armeijaa vastaan.

Mutta loppujen lopuksi herra Mereshkovski ikäänkuin tuntien kuulijakuntansa silminnähtävää käsittämättömyyttä, päätti paljastaa todellisen matkansa tarkotuksen Minskiin.

"Meidän tehtävänämme — sanoi hän — on pyytää teitä ystävät, auttamaan meitä venäläisiä kukistamaan kirotut vallananastajat bolshevikit. Tämän korkean kunnian on itselleen ottava Puolan kansa — kiljasi paatoksella "oppinut venäläinen". Mutta tähän kehotukseen — huomauttaa lehti — vastasivat taaskin vain kenraalit, eivätkä nämäkään kovin lämpimillä kättentaputuksilla.

Täten "isänmaanystävät" kuikevat kaikissa rajantakaisissa etehisissä rukoilemassa pistämään veistä työläistasavallan ruumiiseen, joka puolustautuu puolalaisten valkokaartilaistelottajia ja raiskaajia vastaan.

Välit selvät Norjan ja Neuvosto-Venäjän väliselle kaupankäynnille

Norjan Social-Demokraten on Vardön kirjeenvaihtajaltaan saanut vastaanottaa seuraavan sähkösanoman: Kirjeenvaihtajanne, joka juuri on saapunut Pohjois-Venäjältä, voi ilmottaa, että Venäjän puolelta on kaikki selvä kauppasuhteitten alkamiseksi Norjan ja muiden ulkomaiden kanssa. Kaikki höyry- ja purjealukset, joita tarkotukseen on voitu käyttää, ovat toukokuun aikana kuljetetut Pohjois-Venäjän eri osista Vienanmerelle ottaakseen siellä puutavaralasteja ulkomaille vietäviksi.

Myöhemmin sähkötetään Vardöstä: Kirjeenvaihtajanne on haastattanut konsuli Finstadia Muurmansskissa. Tämä kertoi, ettei mikään edellinen hallitus Pohjois-Venäjällä ollut kohdellut häntä niin hyvin kuin nykyinen. Kaikki mitä Norjan lehdet ovat kertoneet konsulin vangitsemisesta sekä tavarain takavarikoimisesta on sulaa rosvojuttua. Yleensä ei konsuli Finstad voinut löytää kyllin kiittäviä sanoja bolshevikien johtavista henkilöistä.

Mitä tulee norjalaisiin keinottelijoihin ja näiden Pohjois-Venäjällä takavarikoituihin tavaroihin ilmotti konsuli: Jo niin aikaseen kuin 1918 varotti Finstad norjalaisia liikemiehiä lähettämästä tavaroita Venäjälle, ennenkuin he olivat saaneet riittävät etumaksut ja sitäpaitsi saaneet vakuuksia maksun loppusuorituksesta tavaran saapuessa Venäjälle. Hän oli huomauttanut norjalaisille Venäjällä käynnissä olevasta luokkataistelusta ja tehnyt kaikille selväksi, että koska he pelasivat uhkapeliä sillä mitä heillä oli, niin täytyi heidän uskaltaa jotakin menettää.